

Bilag 2.

Arbejdsministerens skriftlige besvarelse af samrådsspørgsmål fra udvalget.

Samrådsspørgsmål A:

Der ønskes en drøftelse af, hvilke muligheder Danske Kvinders Nationalråd har haft for at holde sig orienteret, og af, om Nationalrådet ikke burde have været inddraget i forhandlingerne forud for lovforslagets fremsættelse.

Svar:

De problemer som først direktivet og siden lovforslaget har rejst har fra begyndelsen drejet sig om at få størst mulig overensstemmelse mellem de nye regler og den hidtidige danske retstilstand, sådan som den har fundet udtryk i de kollektive overenskomster.

Som det vil være bekendt, var der også før vedtagelsen af direktivet indenfor det overenskomstdækkede område et fuldt udbygget system til gennemførelse af ligeløn, og problemerne i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget har derfor alene drejet sig om at fastslå rækkevidden af de overenskomstmæssigt fastsatte bestemmelser samt udenfor disses område at formulere lovregler, der såvel indholdsmæssigt som terminologisk svarede hertil (samtidig med at de opfyldte direktivets krav).

Danske Kvinders Nationalråd har ikke selv rettet henvendelse om sagen til ministeriet hverken før eller efter direktivets vedtagelse for et år siden.

Arbejdsministeriet har derfor ikke fundet, at der i denne forbindelse var behov for at inddrage DKN i forhandlingerne.

Til sammenligning skal det påpeges, at arbejdsministeriet har indhentet en udtalelse fra DKN om *ligebehandlingsdirektivet* (jfr. arbejdsministeriets svar af 9. december 1975 på spørgsmål 2 fra folketingets markedsudvalg vedrørende lov om ligeløn til mænd og kvinder (F. 80)), og at man agter at inddrage det (evt. via ligestillingsrådet) i overvejelserne om en gennemførelseslovgivning heraf, idet der for så vidt angår dette direktiv i højere grad bliver tale om ny regeldannelse.

Samrådsspørgsmål B:

Der ønskes en drøftelse om de administrative konsekvenser, der er nødvendige for at gennemføre lovforslagets hensigt, jfr. især direktivets art. 6.

Svar:

I forbindelse med vedtagelsen af direktivet var det bl. a. fra dansk og tysk side et stærkt ønske, at art. 6 blev udformet sådan, at en medlemsstat ikke blev tvunget til at gennemføre en statslig kontrol i form af særlige inspektører el. lignende, hvis dette ville være i strid med traditionen i det pågældende land.

Fra dansk og tysk side pegede man særligt på, at de faglige organisationer i de to lande hidtil på tilfredsstillende måde havde været i stand til at overvåge de gældende regler.

Direktivets art. 6 fik derfor en formulering, der i videst muligt omfang imødekom disse ønsker, idet det er de nationale forhold og retssystemer, der er afgørende for, på hvilken måde gennemførelsen skal sikres.

For Danmarks vedkommende vil man her som nævnt kunne henvide til, at de faglige organisationer traditionelt overvåger ligelønsprincipets overholdelse. Opmærksomheden henledes særligt på bemærkningerne til lovforslagets § 1 på side 2, 2. sp., 2. afsnit, hvorefter de faglige organisationer også i et vist omfang har indseende med overholdelsen af ligelønsprincippet for uorganiserede arbejdstagere.

I øvrigt er det arbejdsministeriets opfattelse, at ligestillingsrådet vil være i stand til at følge udviklingen også på dette område (det er arbejdsministeriet bekendt, at rådet agter at nedsætte et særligt underudvalg for arbejdsmarkedsforhold). Der ses derfor ikke at være behov for yderligere foranstaltninger.

De administrative konsekvenser er herefter begrænset til den øgede sagsmængde, som loven – som enhver anden lov – evt. vil medføre for de civile domstole. Denne kan ifølge sagens natur ikke beregnes.